

РЕШЕНИЕ

№ 955

гр. Варна, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 12 СЪСТАВ, в публично заседание на десети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Десислава Йорданова

при участието на секретаря Христинка Ст. Илиева
като разгледа докладваното от Десислава Йорданова Гражданско дело № 20223110115417 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявени от ***срещу Д. С. Х. кумулативно обективно съединени установителни искове с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 327, ал. 1 ТЗ и 86 ЗЗД за установяване съществуването на паричното притежание, удостоверено в Заповед № 4263/08.07.2022 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 410 ГПК, издадена по ч. гр. д. № ***/2022г. по описа на Районен съд – Варна, 12 с-в, за следните суми: 236,11 лв. /двеста тридесет и шест лева и единадесет стотинки/, представляваща главница за периода от 16.09.2020 г. до 14.06.2022 г., дължима за ползвани и незаплатени ВиК услуги по партида за вода с аб. № ****за обект находящ се гр. ***, ведно със законна лихва от подаване на заявлението – 07.07.2022 г. до окончателното изплащане на сумата; сумата от 19,80 лева (деветнадесет лева и осемдесет стотинки), представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода от 19.11.2020 г. до 02.07.2022г.

Ищцовото дружество ***твърди в исковата молба, че ответникът в качеството си на потребител на водоснабдителни и канализационни услуги за имот, находящ се на адрес гр. ***, аб. № ****е ползвал предоставени от ищеца услуги, които не е заплатил. Уточнява се, че ответникът следва да отговаря за ½ част от задълженията за имота и претенцията е именно за такава част от дължимите суми. Твърди се, че главницата представлява цена за реално доставени и отчетени ВиК услуги чрез използването на електронен карнет. Поради неплащане на горните суми, ищецът е подал заявление и е издадена заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК, като на основание чл. 415, ал. 1 ГПК е бил уведомен, че може да предяви иск за установяване на вземането си, предвид подадено възражение от длъжника. Претендира и присъждане на направените съдебни разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът не депозира писмен отговор.

С молба от 02.03.2023 г. ответницата поддържа, че не дължи претендираните суми. Сочил, че не живее на адреса и не е потребител на ВиК услуги на същия. Излага, че на адреса живее брат й- **** и той е титуляр на партидата. Излага, че въпреки, че са съсобственици на имота, не следва тя да заплаща потребената от него вода, по абонатния номер по който той е титуляр. Евантуално се иска прекратяване на производството, тъй като е заплатила претендираните суми.

Варненският районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните съгласно чл. 235, ал. 2 ГПК, намира следното:

Предмет на делото са обективно кумулативно съединени положителни установителни

искове по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл.327, ал.1 ТЗ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД. При така релевираните твърдения възникването на спорното право се обуславя от осъществяването на следните материални предпоставки (юридически факти): 1) наличието на действително облигационно правоотношение между страните, по силата на което ответникът е потребител на водоснабдителни и канализационни услуги като титуляр на партия с с аб. № *** за обект находящ се гр.***; 2) ищецът е предоставил на потребителя посочените водоснабдителни и канализационни услуги в заявения обем, като доставената и потребената вода е отчетена и измерена по предвидения в Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребители от ВиК оператор, размера на претендираните задължения за заплащане на продажна цена за предоставени ВиК услуги, настъпването на изискуемостта на тези задължения, както и размера на мораторната лихва върху главницата.

Ответникът следва да установи, че дължимите суми за потреблението на ВиК услуги за посочения в исковата молба период са изплащани редовно и в срок.

Процесните отношения по повод предоставянето на водоснабдителните и канализационните услуги почиват на нормативната уредба, съдържаща се в Закона за водите, Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги и Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи. Потребителите на ВиК услуги на територията на гр. Варна и операторът „Водоснабдяване и канализация” ООД, гр. Варна са обвързани и от Общите условия на дружеството, приложени по делото.

Съгласно § 1, т. 2, б. „а“ от ДР на ЗРВКУ потребители на ВиК услуги са собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване, включително чрез концесия, на водоснабдявани имоти и/или имоти, от които се отвеждат отпадъчни и/или дъждовни води. С идентично съдържание е и текстът на разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т.1 от ОУ на „*** Според чл.3, ал.1, от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, потребители на услугите на ВиК са: т.1 -собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване, на водоснабдявани имоти и/или имоти, от които се отвеждат отпадъчни води; т.2 - собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на жилища и нежилищни имоти в сгради - етажна собственост; т.3 - собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на водоснабдяваните обекти, разположени на територията на един поземлен имот и присъединени към едно водопроводно отклонение.

В конкретния случай ответникът оспорва да има качеството клиент на ВиК услуги, но не оспорва, че е съсобственик на имота, както и че в имота са доставяни ВиК услуги.

Съдът намира, че с оглед посочената нормативна рамка, която определя кои лица имат качеството на потребители на ВиК- Варна, ответницата е потребител на ВиК услуги, тъй като е съсобственик на имота. В отношенията с ВиК-Варна качеството на „потребител“ се определя от правото на собственост, а не от фактическото ползване на имота. Последното би било от значение при спор между съсобствениците за отговорността за разносните за ползването на вещта. Още повече, от представената към исковата молба „справка за недобора“ за имота, се установява, че по клиентския номер са вписани както Георги Киряков, така и ответницата Д. С. Х.. При липса на оспорване относно размера на правата, на които е носител ответницата, съдът намира, че последната следва да отговаря за половината от задълженията.

С молбата от 02.03.2023 г. ответницата е представила платежна бележка от същата дата на стойност 255,91 лв. и основание „претендирани суми по гр.дело 15417/2022 г. ВРС“, с които твърди да е погасила задълженията. Фактът на извършеното плащане не се оспорва от ищеца. С молба от 09.03.2023 г. и в откритото съдебно заседание ищецът уточнява, че със сумата от 255,91 лв., са заплатени задълженията на ответника за претендираните главница и лихва за забава / ½ част от всички задължения за имота/, като неплатени са останали 16,24 лв. законна лихва от датата на подаване на заявлението по чл.410 ГПК – 07.07.2022 г. до датата на плащането -02.03.2023 г., както и разносните в заповедното и исковото производство.

При липса на спор - фактът на извършеното плащане в хода на производството е доказан по безсъмнен начин, обстоятелство следва да бъде взето предвид на основание чл.

235, ал. 3 ГПК. С изплатената сума се покрива целите размери на предявените претенции за главница и лихва за забава, поради което същите следва да бъдат отхвърлени като погасени чрез плащане. Следва на ищеца да се присъди незаплатената законна лихва, **считано от сезирането на съда със заявлението по чл.410 ГПК – 07.07.2022 г. до датата на плащане-02.03.2023 г., която няма пречки да бъде изчислена точно. Същата възлиза на сумата от 15,68 лв.** върху главницата от 236,11 лв. при изчисление по реда на чл.162 ГПК с помощта на онлайн калкулатор и следва да бъде присъдена на ищеца.

По разноските:

Съгласно чл. 78, ал. 2 ГПК когато ответникът с поведението си не е дал повод за завеждане на делото и признае иска, разноските се възлагат на ищеца. По аргумент от противното в случаите, в които предявеното право, предмет на иска, бъде погасено поради извършено плащане от ответника след подаване на исковата молба, отговорността за направените от ищеца разноски до настъпването на този факт следва да се понесе от ответника, който с поведението си е дал повод за завеждане на делото и за извършване на съдебни разноски. В процесния случай ответникът е погасил процесните задължения в хода на процеса, с оглед на което е станал повод за производството – той е могъл да погаси задълженията си по-рано. В обобщение, ищецът има право на разноски съобразно изхода на спора.

В хода на исковото производство е сторил и е представил доказателства, че е заплатил размер суми на 75,00 лв.- държавна такса, а съдът му определя на осн. чл.78, ал.8 ГПК 100,00 лв. –юрисконсултско възнаграждение или общо се дължат 175,00 лв. разноски в исковото производство.

С оглед даденото задължително тълкуване в Тълкувателно решение № 4/ 2014 г. на ОСГТК на ВКС относно разпределението на отговорността за разноски, направени в заповедното производство, настоящият състав следва да постанови осъдителен диспозитив, с който да се произнесе по този въпрос.

Ищецът е сторил в хода на заповедното производство разноски в размер на 12,50 лв.- държавна такса и 25,00 лв. – юрисконсултско възнаграждение / във връзка с исковете срещу ответницата/ или общо 37,50 лв.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „****, със седалище и адрес на управление: гр. ***, срещу Д. С. Х., ЕГН: *****, адрес: гр. *** искове по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК, с правно основание чл. 327, ал. 1 ТЗ и 86 ЗЗД за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца следните суми: 236,11 лв. /двеста тридесет и шест лева и единадесет стотинки/, представляваща главница за периода от 16.09.2020 г. до 14.06.2022 г., дължима за ползвани и незаплатени ВиК услуги по партида за вода с аб. № ***за обект находящ се *** и сумата от 19,80 лева (деветнадесет лева и осемдесет стотинки), представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода от 19.11.2020 г. до 02.07.2022г., за които суми е издадена заповед № ***/08.07.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по ч. гр. д. № ***/2022г. по описа на Районен съд – Варна, 12 с-в, като погасени чрез плащане в хода на процеса.

ОСЪЖДА Д. С. Х., ЕГН: *****, адрес: *** да заплати на „*** със седалище и адрес на управление: *** сумата от **15,68 лв.** – представляваща законна лихва за периода от подаване на заявлението по чл.410 ГПК – 07.07.2022 г. до датата на плащане-02.03.2023 г. върху главницата от 236,11 лв. /двеста тридесет и шест лева и единадесет стотинки/ за периода от 16.09.2020 г. до 14.06.2022 г., дължима за ползвани и незаплатени ВиК услуги по партида за вода с аб. № ****за обект находящ се г****, както и на основание чл.78, ал.1 ГПК сумата от **37,50 лв.-** разноски в заповедното производство по гр. д. № ***/2022г. по описа на Районен съд – Варна, 12 с-в и сумата от **175,00 лв.-** разноски в исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд -Варна в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____